

potřeba důkladné reformy předpisů o akciových společnostech. Ovšem že tu dlužno si počínati s náležitou opatrností, poněvadž náhlými přísnými předpisy v tomto směru vydanými mohl by býti snadno vypuzen ze země kapitál cizozemský, čímž by průmysl a vůbec podnikatelský duch v tuzemsku byl značně ohrožen.

VI. Ustanovení z oboru práva poplatkového.

Při akciových společnostech uzavřených na dobu delší 10 let podléhají majetkové vklady poplatku dle stupnice třetí; při kommanditní společnosti na akcie uzavřené na dobu delší 10 let jsou podrobeny vklady kommanditistů poplatku dle stupnice III., vklady ostatních společníků dle stupnice II.

Poplatek ze smlouvy musí býti zapraven přímo před vydáním akcií. Poplatky vypočtou se tím, že se sečtou jednotlivé částky na akciové podíly vypadající. Mají-li býti vydány kupony za účelem vybírání dividend a úroků, budiž o tom předem učiněno oznámení finančnímu úřadu okresu. Společnosti jsou povinny poplatek za každý jednotlivý kupon z úhrnného počtu splatných kuponů přímo zaplatiti. Při fusi mohou býti poplatky za převod, zápis a poplatky dle sazby finanční správou prominuty (pol. s. 55 popl. z. a zák. ze dne 15. května 1874 č. 61 ř. z.). Některé společnosti byly od poplatků osvobozeny, tak na př. úvěrní ústav pro obchod a živnosti, pešfská uherská komerční banka, hypoteční banky a ústavy, které provozují úvěrní obchody pod dozorem země. Státní správa může osvobození taková též udělit novým drahám, ač neručí li, nebo nesúčastní-li se jich též stát (zák. ze dne 13. dubna 1870 č. 55 ř. z.).

Z dílčí obligace sluší poplatek zaplatiti zvlášť; poplatek řídí se tu dle stupnice II. a vypočítává a zapravuje se dle týchž zásad jako u akcií (pol. s. 36, 2, b) popl. z.). Ekvivalent poplatkový t. j. náhrada za to, že státu ujde poplatek z převodu nemovitostí společnosti náležejících, vypočte se vždy za uplynulých 10 let a zapravuje se po lhůtách; obnáší $1\frac{1}{2}\%$ z ceny nemovitostí (pol. s. 106 lit. e) popl. z., zák. ze dne 29. února 1864 č. 20 ř. z., pak vykon. předp. k zák. ze dne 13. prosince 1862 č. 89).

Společnosti náboženské viz Náboženství uznané.

Společnosti podloudnické viz Podloudnictví ve společnosti.

Společnosti tajné.

Dle § 4 zákona o spolcích ze dne 15. listopadu 1867 č. 134 ř. z. dlužno zamýšlené utvoření spolku, jenž zákonu tomuto podléhá, před započetím činnosti spolku písemně ohlásiti politickému úřadu zemskému s připojením stanov; rovněž napřed ohlásiti dlužno změny stanov, zřízení spolků pobočných a spolčení se více spolků mezi sebou, pokud takové se přípouští (§ 10 cit. z.). Opomenutí takového ohlášení jest, pokud nesluší užiti tr. z., přestupkem, který trestají soudy vězením až do 6 neděl neb pokutou do 200 zl. (§ 36 cit. z.).

Úmyslným zatajováním existence takového spojení více osob před vrchností (tedy před úřadem spolkovým) aneb zatajováním ústavy neb pravidel (úřadu spolkovému) stává se takové spojení tajnou společností ve smyslu tr. z. (§ 286). Účastenství v tajné společnosti je přechodem (§ 285 tr. z.) bez ohledu na účel, podobu neb jméno spojení. Přechodu dopouští se dle § 287 tr. z.: